

[Lis Groos.]

at man inden for vaskerier og andre rengøringskompagnier ustandselig hører dette: nu holder jeg op, jeg begynder igen næste skatteår. Det kan ikke være en fornuftig måde at køre tingene på, og derfor vil jeg gerne endnu en gang takke finansministeren for det fremsatte lovforslag.

Jeg kan også takke de andre ordførere for den milde behandling, lovforslaget har fået her, men jeg er enig med det ærede medlem fru Nathalie Lind i, at man kan godt være lidt bekymret. Jeg havde næsten hellere hørt lidt skarpere ord, for det kunne måske bedre føre til et resultat end den milde overbærenhed.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne først takke for nådig modtagelse af de foreliggende lovforslag. Jeg kan godt sige, at modtagelsen har været adskilligt venligere, end jeg havde forudberegnet, og det er jo behageligt at skønne forkert på den måde.

Jeg ville være ked af, hvis det ærede medlem fru Gunhild Due skulle have ret i, at jeg har skadet mulighederne for at løse sambeskatningsproblemerne med disse lovforslag. Jeg håber meget, det ikke vil være tilfældet. Det har under ingen omstændigheder været tilsigtet. Derimod vil jeg være tilfreds, hvis det indtryk, jeg har fået, viser sig at være rigtigt, nemlig at lovforslagene ligesom har bidraget til en større erkendelse af, at problemet ikke er så ligetil at løse, som man måske har troet, og til en større erkendelse af, at der er en hel del ting, en hel del problemer, som nødvendigvis må løses i denne sammenhæng, som der må tages stilling til i denne sammenhæng. Det er noget, som det foreliggende lovforslag om ændringer i ligningsloven i høj grad viser.

Det er så nemt blot at sige, at man vil have problemet løst, man vil have sambeskatningen ophævet, men man slipper ikke uden om, at de ting, der så skal ordnes i denne forbindelse, de skal ordnes. Jeg kan

godt forstå, at man taler om uoverskuelige forslag og indviklede bestemmelser og alt det dér, men jeg tror på den anden side ikke, at nogen tør hævde, at det er problemer, som man kan lade ligge, som man ikke nødvendigvis skal have en ordening på.

Der er også en anden ting, som jeg synes generelt går igennem debatten i dag. Det er dette — man kan måske udtrykke det på den måde — at hvis vi stod fuldstændig på bar bund med hensyn til skattesystem her i landet, var det måske muligt at finde et rationelt system og en rationel ordening også af dette problem, men det er jo nu engang sådan, at hver gang man laver den mindste smule om på vort skattesystem, så skæver man til, hvordan virkningerne er i forhold til det nuværende. Det gælder f. eks. enhver provenuforskydning. Selv om der altså er så og så mange, der er interesseret i at arbejde for, at der sker ændringer, vil der som regel også være nogen, der på en eller anden måde føler sig generet af ændringerne eller af de konsekvenser, de har, og så har vi en række komplikationer. Må jeg sige dette til indledning.

Så vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Foged, der mente, at jeg med disse forslag havde til hensigt at opfylde et valgløfte, at dette er ikke tilfældet. Hvis det for mig eller hvis det for regeringen var et spørgsmål om at opfylde, hvad vi har lovet vælgerne, så var vi ikke kommet med disse forslag; så havde vi ventet med dette anliggende til det tidspunkt, hvor vi samtidig kunne komme med et kildeskatteforslag, fordi vi stadig væk har den opfattelse, at selv om der under alle omstændigheder vil være problemer forbundet med at ophæve sambeskatningen, så ville det dog være mere hensigtsmæssigt og enklere, lettere at gøre det i forbindelse med den kildeskatteordning, vi tænker os, og som ikke er ganske identisk med de ordninger, man har f. eks. i Sverige og Norge.

Det er klart, at vi ville have foretrukket en sådan fremgangsmåde. Når disse forslag imidlertid er kommet, skyldes det det løfte,